

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

zhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrť leta 80 kr. — Naročnina se pošilja opravištvu v dijaškem semenišču (Knabenseminar). — Deležniki tiskovnega društva doživajo list brez posebne naročnina.

Posamezne liste prodaja knjigar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo: Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Zmage den.

Ni mogoče, da ne ohrani v spominju den 2. junija 1885, kdor se le količkaj čuti Slovenec. Kar smo se jeli čutiti za Slovence, tacega dneva še nismo čakali. Nemškutarji še misli niso imeli, da bi mogli kedaj tako propasti, kakor se jim je tokrat izgodilo. Na vseh krajih so padli in kjer so si domišljevali, da bodo s tem svojim kandidatom še, če že ne z veliko večino prodrli, vsaj s kolikoršnjo tolikošnjo večino zmagali, jim je izpodletelo. Toda propadli so, kakor še nikoli, kajti

1. v Mariboru, t. j. v Mariborskih skupinah, dobil je vis. gosp. baron Goedel 195 glasov; njegov nasprotnik, g. dr. Schmiderer, samo 113 glasov, zmagali smo torej Slovenci za 82 glasov, pred šestimi letmi samo za 60 glasov; to je lepo znamenje;

2. v Celju je volilo 322 volilcev, izmed njih je bilo z velikim navdušenjem za g. M. Vošnjaka; 272 volilcev, in le 50 jih je zoper-nj se postavilo za g. J. Stadler-ja;

3. v Ptuju je izmed volilnih 366 mož prišlo na volišče 355 in ti so enoglasno volili župnika g. Božidara Raiča.

Živeli vrli volilci! Živela lepa naša domovina!

Dragi sodržavljeni!

Dne 5. junija t. l. volimo poslanca v državni zbor za skupino mest in trgov Celje-Brežice. Mi hočemo Avstrijo vzdržati in okrepiti na njenih naravnih podlagah, mi smo prepričani, da je vsako telo samo tedaj zdravo in močno, ako so zdravi in krepki posamezni udje tega telesa. Zato pa skrbimo, da ne hira nobeden del našega državnega telesa, da se v svojih mejah razvijajo moči vsake dežele in vsakega naroda, ki živi v slavnem našem cesarstvu, ker z močmi posameznih delov raste sila in močnosť celote, cele države.

Ako se na primer zanemarja skrb za razvijanje in blagostanje le jednega od avstrijskih narodov, hitro nastaja tam siromaštvo, neha potem

plačevanje davkov pri siromaškem zanemarjenem narodu, to pa boli vse druge avstrijske narode, ker morajo potem oni plačati toliko več za državne potrebe; zatoraj se mora vsak razumni Avstrijanec potegniti za enakopravnost vseh narodov, in za to, da si ysi med seboj pomagamo. Mi stojimo popolnoma na tleh avstrijske državne ustave in delamo da se ona vresniči v vseh določbah, posebno tudi v svojem 19. članu, ki ukazuje ravnopravnost vseh avstrijskih narodov. Tej prvi tirjavi zdravega razuma in človekoljubja protivi se stranka, ki se je imenovala „stranko ustave“, ki je pa hitro popustila ustavo, ko je šlo za vresničenje od nje same sklenjene državne osnove. Kandidat te stranke je dr. Foregger. No, ta stranka je od zgodovine sojena, ker je popustila moralna načela v svoji politiki, ker noče izvesti enakopravnosti, katero je sama vknjižila, ker noče vseh Avstrijancev pripoznati kot enakopravnih otrok ene matere, kar so in hočejo biti. O ravnopravnosti pač ne more več prepri biti med ljudmi, ki dobro hočejo veliki naši Avstriji. Enaka bremena, enake pravice!

V notranji politiki Avstrije hočemo toraj, da se bremena in pravice pravično razdelijo med vse državljane, da se na duševni in materialni blagor vseh dežel in narodnosti očetovsko gleda in dela. S tem se bode vzdrževalo in krepilo vseavstrijsko domoljubje in na podlagi enakih pravic v vseh strokah državnega življenja mora se priti do toliko nam potrebnega notranjega miru, v katerem bomo skupno delali za svoje raznovrstne in mnoge materialne in duševne potrebe.

Da se ohrani in razvija naše poljedelstvo, vinarstvo, rudarstvo, naša industrija in trgovina, treba je našim pridelkom in izdelkom izdatne brambe proti tujenemški konkurenci po primerni carini, ki se naj jemlje od tujezemskih pridelkov uvaževanih v naše cesarstvo. Odločno in z vsemi postavnimi sredstvi moramo se toraj protiviti carinski zvezi (Zollunion) z nemškim cesarstvom, katero zastopa kandidat nasprotne stranke, dr. Foregger. Taka zveza bila bi prvič pogin na-

šega pridelovanja vseh vrst, ker bi ga pridelki nemškega cesarstva vtopili, — in drugič prva stopinja do pogina državne samostalnosti Avstrije. Mi nočemo, da bi Avstrija živela od milosti katere koli sosednje države. Naš poslanec ne sme glasovati, kakor je dr. Foregger storil, za to, da bi bila Avstrija ponižana med države druge vrste. Veseli nas, da lahko opomnimo, da je z nami gledé carinske zveze z Nemčijo in državne samostalnosti Avstrije deželni glavar štajerski, grof Wurmbrand, tudi nasprotnik dr. Foreggerja.

Prepričani smo, da nobeden uradnik, nobeden vojak, sploh nobeden pravi avstrijski domoljub ne more in ne sme svojega glasu dati dr. Foreggerju, ampak da „Avstrija je v našem taboru“, in mi v pravo avstrijskem.

Grof Wurmbrand, naš soboritelj za državno in narodno-gospodarsko samostalnost Avstrije, ki sicer tudi ravnopravnost pripoznava, je bil od Graške trgovinske zbornice enoglasno za kandidata pri državnozborski volitvi sprejet. Z njim se tudi strinjajo udje Graške trgovinske zbornice v našem volilnem okrožji, gg. Karol Traun v Celji, Gustav del Cott v Brežicah in Sutter v Konjicah. Ti gospodje so za grofa Wurmbanda; ne morejo toraj glasovati za njegovega nasprotnika na narodno-gospodarskem polji, dr. Foreggerja, kateri bi s svojo carinsko zvezo naše izdelke in pridelke ob ceno spravil. Trgovci in obrtniki toraj ne morejo glasovati za dr. Foreggerja, ako so prijatelji svojega kruha, ampak morajo z nami glasovati.

Pošteno domače delo mora se braniti! Rokodelcem in obrtnikom našim mora se zagotoviti za-služek. Tako se bode tudi proč obračalo od prekucijskih mislij.

Priporočamo za poslanca moža, ki je sam cesarski uradnik, ki je častno vedno poviševal avstrijsko črno-rumeno zastavo, gledé narodnih prepirov pa vedno skušal pomirjevati razsrjene nasprotnike. Naš kandidat za mesti Celje in Brežice, za trge Žalec, Vransko, Mozirje, Ljubno, Gornji Grad, Vojnik, Šoštanj, Vitanje, Šmarje, Rogatec, Laško, Sevnica in Kozje je cesarski svetovalec gospod

Jožef Jerman,

bivši c. kr. okrajni komisar v Brežicah.

Pišite vsi njegovo ime 5. junija na volilne liste! —

Živio naš cesar, živila Avstrija!

Volitev v Mariboru.

Kar bi človek rad videl, da bi se izgodilo, to je hitro k redu verjeti. Ne vemo pa, kaj bi še sicer naši nemškutarski — ne kmetje, teh nemškutarskih je prav malo — pa kaj bi naši postrežčki, ki so Mariborskim, Slovenjebistriškim, Marenberskim, Šent-Lovrenškim itd. v hlapčevskih službah, rajši videli, kakor če bi tem mogli postreči s tem, da bi njih višjemu, Hammer-Amboss-u, pri-

pomogli do stola v novi hiši državnega zbora, do nemške zmage, kakor je bil — prehitro sam rekel. Storilo se je za to na njih strani — več, ko je bilo častno. Takega rogoviljenja, kakor smo ga letos doživeli, še menim, da svet, kar stoji, ni bil videl. Celo nedolžna beseda svitlega cesarja — izgovorili so jo bili baje na Ogerskem v času hudih prekucij zoper jude — služila je našim nasprotnikom za orožje zoper nas, zoper slavno c. kr. vlado, katero mi podpiramo, dokler ostane zyesta besedi svitlega cesarja: „Napravile mir med mojimi narodi!“ To je tedaj namera, ki jo po volji svitlega cesarja ima sedanje ministerstvo. — Mir čemo imeti mi, mir čejo imeti svitli cesar, ta pa ni mogoč, dokler ne uživamo vsi tistih pravic, katere nam gredo. Te naj nam pridobodo naši poslanci in zato moremo si le tiste voliti, o katerih vemo, da nam stoji za-nje. Vse drugo, izlasti, kar se govori ob času volitev, je ničevno, velikokrat je gola sleparija. Gorje, kdor ji verjame!

Toda naši možje, ti v Mariborskih skupinah, njih lepa večina, se niso nasedli nikomur na limanice. Lep dokaz nam je prav sedanja volitev.

Vreme ni bilo prijetno, pa kar jih je imelo dalje v Maribor, iz Slov. Bistrice, iz Slov. gorice, s Pohorja itd. — le ti so prišli vse eno že skorej vsi v pondeljek v Maribor, naj bi izpolnili dolžnost, ki so jo jim sovaščani naložili, ko so jih izbrali si za volilne može. Bilo je teh vrlih mož blizo 80. Imeli pa so veselje, da je vis. g. baron Goedel, njih prihodnji poslanec, sam prišel med nje, z njim pa tudi odličniši tukajšnji Slovenci: gg. dr. Radaaj, dr. Dominkuš, udje „Slov. društva“ itd. Veselje je bilo gledati, kako da so ti možje slušali na besede barona Goedeln, ki jim je pravil, kaj je on in so njegovi tovariši za Slovence in v obče za kmečko ljudstvo storili v državnem zboru. In ni konca ne kraja bilo odobravanja, ko je g. dr. Radaaj razložil, kaj da bo še trebalo jim v isti namen vse storiti. Isto so več manj vsi govori, ki so za tem še prišli na vrsto, povdarjali in razšli so gg. volilci vsi z veselo nadejo zmage za jutranjo volitev pa tudi za boljo prihodnost kmečkega ljudstva.

V jutro, dne 2. junija, bili so vsi naši volilci v pravem času — tudi ti, ki so še le v jutro prišli, na zbirališču, ki jim ga je „Slov. gosp.“ v svoji zadnji številki naznanil. Nikogar ni manjkalo. To je za nje prelepo znamenje.

Naših ni bilo treba iskati, kakor se je to godilo pri naših nasprotnikih. Tako je prav. Kdor je Slovenec, je mož, ni šviga — švaga. Take pre-pustimo radi svojim nasprotnikom. Volilci pa naj gledajo, da prihodnji krat ne bodo tacihi poslali volit.

Nekaj pred 10. uro so naši šli v veselem upanju zmage na volišče — v gostilno dvorano g. Goetza. Kako so tje nasprotniki hodili, naj le molčimo, pokriti so hoteli svoje obupanje s truščem.

Kdor bi še ne bil prej verjel, da je zmaga tudi v teh krajih naša, lahko se je prepričal tega, ko se je volila volitvena komisija; bilo je 107 glasov

zoper 82. V to so naši volili: č. g. M. Lendovška, župnika v Makolah, g. Fr. Fluher-ja, župana pri sv. Petru, g. Iv. Gerta, župana v Framu in g. Fr. Mlakar-ja, posestnika v Hošnjici. C. kr. okr. glavar pa je volil našega g. Antona Jerovška, posestnika iz Nove vesi, nasprotnika J. Millemotha, posestnika iz St. Lorenca pa g. Wresner-ja iz Svičine. Predsednik volilni komisiji bil je č. g. M. Lendovšek vse skozi izvrstno. Volitev je šla gladko, drugače pa tudi ni bilo mogoče, saj se je vse že vedelo naprej. Glasov je dobil tu v Mariboru g. baron Goedel 107, g. dr. Schmiederer pa 83. Iz Konjic je prišel kmalu brzjav, da je tam za g. Goedelna 46, nasproti pa samo 6 glasov, delj časa pa je izostal brzjav iz Slov. Gradca, nazadnje pa je ob 1 $\frac{1}{4}$ vendar-le prišel, češ, da je tudi tamkaj za g. Goedelna zmaga za 42 glas proti 24. Lehko si človek misli, koliko je pri tem glasu bilo veselje za Slovence, za vse, ki so k tej veličastni zmagi kakor že koli kaj pripomogli. Kako pa so nasprotniki pri tem gledali, kako se bolj vlekli, kakor pa odhajali, kaj potlej vse počenjali — o tem molčimo. — Slovenci pa so tu zopet enkrat pokazali — očitno, pred vsem svetom —, da smo in čemo biti svoji gospodarji na svojih tleh, — da nočemo več biti peti tujcev za podlago. Bog bodi za naprej z nami!

(?)

Gospodarske stvari.

Zelena klaja in paša.

Glavna stvar pri zeleni klaji je, da previden kmetovalec vedno za to skrbi, da ima o vsakem času zadosti zelene, poleg tega pa zmerom tudi suhe klaje, posebno slame. Kajti suha klaja je ravno tako potrebna, kakor zelena. Slama je namreč zaloge in zavarovanje za krmljenje v hlevu, vrh tega pa tudi poravna razmera redivnih snovi v zeleni klaji in je tudi iz zdravilstvenih ozirov potrebna.

Prestop k zeleni klaji se mora polagoma napraviti, tako, da blizo 14 dni preteče, predno se do same zelene klaje popolnoma prestopi. Zelena klaja pa se s slamo pomešana zreže ali pa se s suho klajo na dan začenja in konča.

Zelene klaje se ne sme naenkrat več, nego je je za jeden dan potrebno, naseči. Prav je, če se na dan po dvakrat po njo gre. Zjutraj morda jedno uro po solnčnem vzhodu, zvečer pa predno začne rosa padati. Zeleno klajo o poludne seči, ko je od solnčnih žarkov skoz in skoz pregreta, ni posebno priporočbe vredno.

Nakošena klaja se mora vedno na hladnem prostoru hranjevati, kamor solnčni žarki ne morejo priti. Tudi se ne sme na velike kupe nanositi, da se ne vgreje in ne ovene. Vgreta in vela zelena klaja se mora pred pokladanjem raztrositi, z mrzlo vodo poškropiti, da se zopet očvrsti.

Klaja, ki je preveč od dežja premočena, se mora s slamo pomešana pokladati. Tedaj se mora

slama med zelenje pomešati, kar se potem ali zreže in položi, ali pa tudi cela živini poklada.

Obroki pokladanja se morajo na tanko držati in dobro je vsakokratni delež na večkrat porazdeljen položiti.

Ni posebno varno brž po vžitku zelene klaje živino napajati. Boljše je to nekoliko časa prej ali pozneje storiti. Pri prežvekovalni živini naj se z napajanjem počaka, da začne prežvekovati.

S prav posebno previdnostjo si mora z vso mlado sočno zeleno klajo postopati, posebno z rdečo deteljo. Da se obroki pokladanja strogo vzdržijo, da živina tako hlastno ne jemlje v se klaje, razdelitev v manjše dele in pa previdno napajanje je še posebne važnosti. Tudi slame ne sme manjkati, če se hoče zabraniti, da se katero živinče ne napihne.

Pri vsej zeleni klaji, ki ni brez vsega madeža, je posebne previdnosti potreba. Naj se je manj polaga in še to s posebno pozornostjo!

(Konec prihodnjič.)

Sejmovi. 7. junija: Loka; 8. junija: sv. Martin pri Slov. Gradcu, sv. Miklavž na polji, Strass, Zeleni travnik; 9. junija: sv. Marjeta na Dravskem polji, Pilštanj, Trbovlje; 11. jun.: sv. Primon, Jurkloster; 13. junija: Blanca, sv. Andraž, Loče, sv. Janž na Dravskem polji, Brežice, Rogatec, Žavec in Žigriški vrh.

Dopisi.

Iz Ljutomera. Po svojem poslu sem te dneve vlekel skoz Ljutomer, pustil sem svojim klusam nekoliko počitka, pa tudi sam sem si hotel nekoliko odehniti. Popraševal sem svoje znanee za eno in drugo reč, kakor se navadno na potu godi. Se vè, da nisem pozabil pozvedovati za narodno življenje. Povedalo se mi je na mojo žalost, da med narodno stranko zloge ni; in da nemškutarji zobljejo neodločne Slovence in zapirajo v svoj gladovni koš. Reklo pa se tudi je, da stebra ni, na katerega bi se slabotni naslanjali, čreda je brez voditelja. Bili so tukaj nekdanj boljši časi. Tukaj je za dalnjo okolico začelo izhajati solnce narodnega življenja, ki je budilo in izdramilo — mislim na čase g. dr. Klemenčiča in na neprestrašene njegove sodelavce, zdaj pa neki začnejo pokrivati oblaki mlačnosti narodno polje.

Pri volitvah za državni zbor, pokazalo se je koliko in kaj kdo velja. Ako ptice po glasu spoznamo, bolj gotovo spoznamo ljudi po njihovem glasovanju, bodi si za kaki boder zastop. Na kmetih se je volilo v Ljutomerškem okraji dobro, konsevativno; o tem nihče ni dvomil.

Kako pa bo za trge od naših tržanov? Slovenci v trgu še vedno dremate, mislite li celo zaspati? Se vas nič ne prime, ako pomislite, kako so se lansko leto pri volitvi g. Ausserer-ja nemškutarji obnašali? Ne samo, da so darežljivo v žepe

segali, govori se, in dokazano bi rekel, je, da so trije trški Slovenci dobili od njih vsak po goldinarji. Nesramneži so jih vzeli, ter šli v Kležovje na sejem, kjer so jih zapili; ubogali so naše sovražnike, in niso prišli k volitvi. Pripoveduje se tudi od slame in prascev, ki so šli za darilo. Da so nemčurski liberalci tako darežljivi bili, bi ne zameril, zamerim pa njim, in za celo življenje njih mora biti sram, ki so za goldinar ali za kako bodi drugo darilo svojo slovensko mater zatajili in izdali. Sram jih bodi!

Kaj pa so po zmagi nemški liberalci storili? Odpovedali so zaslužek slovenskim obrtnikom, ki niso hoteli proti svojemu prepričanju za njimi korakati. Tako je storil trški klobučar, popolnoma slovenske krvi, kakor sem slišal, od Velike nedelje doma, ki je svojemu poprejšnjemu kovaču kmalu po volitvi delo odpovedal, ker je vkljub prejšnjemu siljenju z odpadniki volil. Baha se neki ta klobučar, izgovarjaje se, ako bi nemški ne znal, bi ne bil nikdar to, kar sem. Človeče! ako bi tudi nemški ne znal, bi bil to, kar si — nič več in nič manj — klobučar. Enako je storil njegov bližnji — trgovec — in eden drugi blizo glavarskega poslopja, ime sem pozabil, ki sta taistemu kovaču naprej odpovedala delo.

Trški Slovenci in okoličani storite po njihovem zgledu. Nemčurji le samo vašo mošnjo radi imajo, od vas so se tudi v bogatili, vas in mili vaš narod pa bi v žlici vode potopili, če bi le mogli. Nesite vaše denarje k vašim ljudem, k slovenskim trgovcem in obrtnikom, tam dobite enako blago, in še mogoče po boljši ceni, kakor pri sovražnikih našega naroda. Toraj vsak k svojemu!

Trški Slovenci, vas pa bi zarotil, da pri prihodnjih volitvah v občinski zastop, pokažete, da ste na domači zemlji sami gospodarji, in da se ne date voditi od kakih pet mož, ki se za Nemce imajo, in pa od njihovih privržencev, slovenskih odpadnikov, ki po sili hočejo biti Nemci, pa nikoli ne bodo, ker njih je rodila mati slovenska, to svedočijo krstne bukve. Ljutomerski Slovenci ne hodite rakovo pot, ampak naprej. Tako imenovanim Nemcem pa bi zapel staro slovensko pesem:

Erjav kakor Judež bodi,

Naj ga pes za plotom je,

Med Slovence naj ne hodi,

Kdor je nam pravičen ne!

Iz Črešnjevca. Čast in hvala vrlim narodnim poštenjakom Črešnjevskim naj bo pred poštenim svetom. Vender so enkrat premagali nemčurje pri volitvi volilnih mož 23. t. m. Bil je ta dan, dan rešitve iz nemčurske sužnjosti. Napenjali so nemčurji vse moči. Prišlo je iz Maribora nemčurjem na pomoč sodec žganjice, dva sodca pive in dva kozla v gostilno vrlega poprejšnjega narodnjaka pri farni cerkvi, ali žalibog da se je zdaj zazabil, desertiral in smuknil v nemčurski koš. Znani S. pridigoval je po Starem logu, da izvira človek iz mrkayce (gotovo on in jegovi pajdaši); po Lukanji

vesi prodaval je prah za svinjsko bolezen, kupoval krompir, obetal denarje po 1, 4, in 5 gld. — ali seveda dal ni nič. — Toda vse je bilo zastonj. — Propali so in sicer za vselej. Ko je bila zmaga Slovincem vidna, obšla je S. slabost, da se je moral iti za nekaj časa za grmovje in na trato na pelin — past. Tudi glasovanje nadučitelja ni hotelo pomagati, — tresel se mu je život, da je komaj in komaj zamogel več pisati. Veselje Slovincem bilo je veliko. Cesarska zastava s cerkvenega stolpa označevala je zmago. Še enkrat čast in hvala vrlim narodnjakom, ki se borijo za pravico, vero, narod in cesarja. Vsem omahljivcem in deserterjem pa naj bo rečeno, da se spokorijo in se k svojim vrnejo. —

Od Pohorja. „Za Slovence nimam denarja, vrni mi, kar si mi dolžan!“ tako je rekel zagrizen nemčur kmetu, ki je volil po svojem prepričanju, in ni hotel potegniti z nemčursko stranko. Zapomnite si to dobro, posebno vi zapeljani slovenski kmeti, ki še vedno mislite, da so nemčurji vaši prijatelji. Ob času volitev se jim res usta kar sli nijo od same dobrote, od samih sladkih besed in praznih obljub. Takrat lazijo za vami, vas vabijo k sebi, se vam prilizujejo in sladkajo na vso moč ter tako marsikaterega izmed vas vjamejo v svojo mrežo. Ko pa nimajo volitve, pa se takoj zopet pokažejo stari lisjaki. Svoje zagriznjeno sovraštvo do Slovincem zdaj očitno kažejo, krohotajo se vam in vas zaničujejo, da ste slovenski norci, butelnji, tretelnji in kar je več takih ljubeznjivih besed. Spametujte se vendar enkrat, in ne dajte se več od teh ljudi za nos voditi. Ako oni za vas ne marajo, pokažite, da tudi vi za nje ne marate. S kakoršno mero nam merijo oni, s tako jim merimo tudi mi. „Za Slovence nimamo denarjev“ pravijo nemčurski mogotci, da bi pa od Slovincem ne hoteli denarjev imeti, tega pa nikdar ne rečejo. Od koga pa imajo ti velikaši svoj denar, svoje bogatstvo, ako ne od Slovincem? Slovenec za nje dela in jim pomaga do premoženja in v zahvalo ga potem povsod zaničujejo in obrekujejo. Nemčurji za nas nimajo denarjev, mi pa recimo: tudi mi jih za vas nimamo. Zahajajmo tedaj odsihdob le k svojim ljudem, kupujmo le pri domačinih ali pa vsaj pri tistih poštenih Nemcih, ki nas ne sovražijo zato, ker smo Slovenci. Tistih grdih nemčurjev pa, ki za nas še prijaznega pogleda nimajo, se izogibljimo kolikor je mogoče. Za denar se vse dobi, povsod in ne samo pri naših nemčurskih velikaših.

Iz Kozjanskega okraja. G. Joh. Stadler veleposestnik in poštar v Št. Petru pod gorami kandidoval je proti Mih. Vošnjaku za državnega poslanca. — J. Stadler se je nekdanj za narodnjaka hlinil, in imeli so ga za takega; bil je cenilni komisar, nekdanj tudi župan, zdaj še odbornik ne, je pa pravcati ud in „šoterliferant“ Kozjanskega okrajnega zastopa, ki nas od nekdanj z visocimi procenti osrečava, ter „Reblauskomissär“. Da bi bil za občni blagor kaj koristnega storil, nam ni znano. V tej

zadevi stoji daleč za svojim protikandidatom. Pogrešamo pri njem sposobnosti državnega poslanca, in po njem bi se v državnem zboru le število kimavcev pomnožilo. — S tem, da so ga Celjani priporočali, da je Suppane — renegat „vom reinsten Wasser“ — njegov glavni agitator, je pač dokazano: da stoji v vrsti nemških lažiliberalcev, izmed kojih je eden grenke besede izustil: naša dolžnost je, da kmeta na nič spravimo („es ist unsere Pflicht, dass wir den Bauer zu Grunde richten“); nek drugi pa: Delal bodem na to, da bodo trije kmetje eno suknjo imeli. To je hudo.

Od sv. Benedikta v Slov. goricah. Naši kmetje so bili in še so vseskozi narodni ter so tudi pri poprejšnjih volitvah volili tukajšnjega narodnjaka, obče spoštovanega in priljubljenega č. g. župnika za volilnega moža. Ali kaj stori letos tukajšnji občinski predstojnik, o katerem se je že delj časa mislilo, da cika na liberalno stran? On namreč imena čč. gg. župnika in kaplana ni zapisal v imenik volilnih mož, kakor da bi ona voliti pravice ne imela. Močno so se torej čudili nazoči volilci, ko prideta ob določeni uri volitve tudi omenjena čč. gg., da bi spolnila svojo dolžnost in ko se zdaj izve, da njih imeni niste v imeniku volilcev in da torej voliti ne smeta. Gospod predstojnik, ali se vjema tako ravnanje s pravicoljubnostjo, katero Vam vaša služba nalaga? Ako pa je istina to, s čemer ste Vi svoje ravnanje zagovarjati mislili, rekoč, da ste — pozabili (!) na č. g. župnika, kateri je vendar vaš najbližnji sosed, ki plačuje v Benedički občini 96 fl. davka; in če niste vedeli, da imajo tudi čč. gg. kaplani in gosp. učitelji pravico voliti, potem vam je svetovati, da bi svojo službo kot občinski predstojnik pri prvi priliki kakemu spretnejšemu možu prepustili. Celo dozdevno pa je to, da ste s svojim ravnanjem mislili, da bi volilci vas volili za volilnega moža, pa vam je spodletelo, kajti bila sta izvoljena narodna 2 moža.

Iz Trbovelj. V naši občini imamo štiri ljudske šole: 1. pri sv. Katarini, 2. pri farnej cerkvi v Trbovljah, 3. v Hrastniku, 4. v Vodah. Tri šole tedaj so bolj ali manj oddaljene od župnijske cerkve in se otroci teh treh šol le o posebnih prilikah, kakor v sv. Alojzija god, v cesarja rojstveni dan, ob časih spovedi in nekaterih malih drugih prilikah zamorejo skupno vdeleževati svete maše. To je žalostno, pa o šolskih dnevih, tedaj ob delavnikih, skoraj ne more drugače biti. Bolj žalostno za naš kraj pa je, da je pri nas ob nedeljah in zapovedanih praznikih šolske otroke po vseh gričih, hribih in prisojeh v razgrajanji in vpitji povsod polno, a v cerkvi pri službi božji je jih le malo videti. Toda saj ni čuda, da je tako. Nekaterim starišem je deveta briga, grede li njih otroci kedaj v cerkev k službi božji ali nikoli. Zato imeli bi se gospodje učitelji nekoliko bolj pobrignoti, saj imajo tudi nalog otroke k nramnosti in pobožnosti izrejevati. Toda opaziti moram žalibože, da nekateri gospodje učitelji v tej zadevi veliko, veliko premalo storé.

Evo tu imate dokaz: Učitelj naznanjujoč otrokom binkošne praznike, govori jim tako-le: „Otroci, od jutri do prihodnje srede imate binkošne praznike, nimate tedaj šole. Učite se v tem prostem času sami doma, hodite pa v tem času tudi pridno v — grmovje, nabirajte tam marljivo kebre, pokončujte gosenice, pobijajte metulje in drugo tako golazen!“ Vse to je prav, gospod učitelj, ali v tem prostem času, o binkoštnih šolskih praznikih, imamo tudi dva zapovedana praznika; ali naj na ta dva zapevedana praznika otroci tudi v šumo beže in tam oni sree žlahtneči posel opravljajo? Kaj pa, gospod učitelj, ko bi bili Vi otrokom tudi rekli: „Hodite pa v tem prostem času, posebno na oba binkošna praznika, pridno v cerkev k sv. službi božji? — z.—

Od Sotle. Dne 26. t. m. bil je v Slatini volilni zbor, sklican od č. g. B. Raič-a. Lepo število slušateljsev se je nabralo, tudi iz sosednjih župnij: Šmarije, sv. Peter, Rogatec itd. Da je bil govor č. g. kandidata izvrsten, da se najbolje iz tega sklepati, ker so možaki vkljub vročini čez poldrugo uro govornika pazljivo poslušali in mu z burnimi živio-klici pritrjevali. Zborovanje se je od g. predsednika zaključilo s trikratnim živio-klicem na milo našo Slovensko domovino, na Avstrijo in ljubljene našega vladarja. Med tem smo dobili iz Šmarija telegram: „Kakor do zdaj, naj bode vspešno delovanje zasluznega gospoda Raič-a tudi v novi dobi; pomagajte vedno s tistim bistrim umom in neutrudljivim delovanjem tudi rokodelske zadrugi v Šmariji.“ Po končanem zborovanju se še je pri kupci veselo razgovarjalo, tudi nekatere slovenske pesmi smo zaslišali, — obžalovalo se je, da domačih nekaterih dobrih pevcev, ki sicer radi pojejo, ni bilo navzočih. Govor č. g. kandidata daje mi povod tukaj še par besedic spregovoriti. Kakor se vidi, še je veliko trnja na Slovenskih tleh! Č. g. govornik jo je dobro zadel, rekši, da naš pšeničak tujci jedó, našinci pa se morejo po tujem klatiti in ako so že doma, še dostikrat ovsenjaka nemajo. To se posebno na Slatini vidi. Vsako spomlad boš videl tja prihajati tuje ljudi — večinoma iz mest —, ki vsi tukaj dobijo mastne službe (pšeničak). Čez leto si naberó penez, v jeseni pa kakor lastavice odletijo, da nabrani pšeničak mirno v kakem kotiču zavživajo; a kaj je z našimi domačini? Videl boš dekleta na Slatini steklenice napolnjevatí sè slatino, celi den se trudi za 26 do 28 kr. in s tem se še mora prehraniti! to še ovsenjak ni! Slovenec je pač ponižna in potrpežljiva duša; njegova ponižnost gre še predaleč, ker on celo svoje sovražnike sè svojimi žuljavimi rokami podpira. Kedaj že bode tako daleč došlo, da bode Slovenec sam na svojih tleh svoj pšeničak jedel?! Upajmo!

Z Ribnice. (Šulvereinska glorijska), ki je lani tako mogočno se šopirila po celi Dravski dolini, letos že jako ponehuje in ne bo dolgo, da se bo slišalo le samo nemškutarsko jamranje zopet pri nas, katerega smo bili že prej navajeni. V dokaz temu so nam letošnje volitve v občinah Janževi

vrh-Arlica in Hudikot-Ribnica. Prva, prej zmiraj vrlo narodna občina je lani vsled pritiska šulvereinskega izvolila za volilce nasprotnike, a slava ji! letos je to napako popravila. Izvolila je izmed treh volilnih mož dva izvrstna narodnjaka, namreč g. Grubeljnika in Vomerja. Da je zmagal tudi nasprotnik g. Grögl, tega nikakor ni povzročila njegova strastna agitacija, temuč kmetje, nekatere „dobre duše“, le preveč se boje zamere komu in zaradi raznih zvez z njim kot trgovcem, je marsikateri mu glas privoščil; ne kot nasprotniku, temuč kot dobremu prijatelju in sosedu. Naj bi on te prijaznosti ne zlorabil in se drugikrat v volitvenih rečeh preveč za mojstra ne vtikal; sicer utegne še njemu se zgoditi enako, kot njegovim tovaršem! Vrlim narodnim volilcem pa pristrčna hvala za veliki trud, ki so ga imeli pri slabem vremenu, da so se volitve vdeležili tako mnogoštevilno in tako k zmagi narodne naše stvari pripomagali. Posebno narodno hvalo po zaslužijo vrli gg. Grubeljnik, Vomer, Kozjak in Uran, kateri smejo biti res ponosni na srečni uspeh, katerega so največ oni povzročili. Slava jim! — V občini Ribnica-Hudikot so zmagali, kakor navadno, nasprotniki in sicer z večino 8 glasov. Slabo vreme, nestanovitnost volilcev in strastna brezobzirna agitacija nasprotnikov, vse to je povzročilo, da so sicer izvrstni volilci naši propali. Zraven pa so nasprotniki tudi se poslužili vsakojakih sredstev, da so nekatere narodne volilce volitvi odtegnili, svesti si svoje slabosti. Da bi bila njihova reč pravična, ne bilo bi treba volilne pravice marsikomu kratiti, kakor je storil mojster naših nemčurčkov g. T., pa tako je neki že treba bilo. Mislim, da se bodo mu dotični že sami zahvalili za to prijaznost. Sicer pa tudi zaslužijo vrli narodnjaki v Ribnici vso hvalo, da so držali tako strogo disciplino in nasprotnikom toliko skrb in strahu napravili, posebno č. g. kaplan so storili vse, da so zbudili kmete k pravični reči naši. Hvala lepa jim v imenu naših narodnjakov in kmetov! Dalje so se tudi izvrstno trudili gg. Hartman, Miklaveč in Pivec, za kar jim gre vsa hvala. Niste ljubi moji sramotno propali, saj ničesar niste imeli zgubiti, ker še v Ribnici nikoli niste zmagali; pa narodno zavest ste vendar že precej zbudili in to vam bodi ponos pri vašem trudapolnem delu. Le tako naprej in zmaga bo drugikrat naša!

Domobranski.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Česki listi poročajo, da so Nj. veličanstvo presvitli cesar imenovali škofa grofa Schönborna praškim nadškofom. — Na Kranjskem so bili izvoljeni grof Hohenwart, kanonik Klun, Viljelm Pfeifer, Adolf Obreza, dr. Hren in dr. Poklukar. Prof. Šuklje dobil je 288 glasov, Margheri 196 gld.; nobeden tedaj nima absolutne večine, treba bode torej ožje volitve. Na Goriškem zmagala sta dr. vitez Tonkli in monsignor Valussi.

V Istri sta izvoljena liberalci Franceschi in narodni kandidat Vitezič. Na Zgornjem Avstrijskem bilo je pri volitvah v kmečkih občinah izvoljenih sedem konservativcev. Na Solnograškem izvoljena sta dosedanja konservativna poslanca Lienbacher in Neumayer. V Bukovini so izvoljeni konservativci Lupul, Pino in Zotta. V Celovcu zmagal je minister Pino, Einspieler propadel je za 7 glasov. Na nemškem Štajeru bili so izvoljeni Alois in Alfred Lichtenstein, Karlon, Kaltenegger. Kakor poljski časopisi poročajo je uže sestavljen program za novi državni zbor. Meseca septembra potrjevale se bodo volitve, volile delegacije itd.; meseca oktobra zborovale bodo delegacije, meseca novembra pa deželni zbori in v drugi polovici januarja pričelo se bode državno-zborsko zasedanje.

Vnanje države. Afgansko mejno vprašanje je rešeno, Merušak in Zulfikar ostaneta pri Afganistanu; glavne točke v meji so se konečno določile. Afganci sami jeli so se oboroževati proti Rusom, Angleži jim pa iz Indije orožje pošiljajo; Herat in Kabul bodo vtrdili. — Albanski vodje zborovali so v Stanovcih ter sklenili poslati k sultanu prošnjo, da se hitro iztirajo avstrijske čete iz Bosne in Hercegovine. Napali so Albanci tudi zopet Srbijo pri Karavli in Kuršamlji ter oropali jedno srbsko ves. — Angleži umikajo se naglo iz Suakima; dosedaj še ni znano bode ga zasedli Turki ali Italijani. Mahdi dobiva orožje ob meji Tripolisa skoz Libijsko puščavo; pred kratkim zasegli so namreč ladijo, katera je bila obložena s smodnikom, namenjena Sudancem. — Abesinski kralj zbira svoje čete pri Adovi, da se postavi nasproti Italijanom, kateri hodijo od Massanaha. — Francoska zbornica v Parizu dovolila je 20 tisoč frankov, da se na državne stroške pokoplje sloveči francoski pesnik in brezverec Viktor Hugo; pogreb bode velikanski.

Za poduk in kratek čas.

Nemčurske trdnjave padajo.

Od sv. Lovrenca v Puščavi imamo dopis, kateri bode marsikaterega zanimal. Zato ga podamo na tem mestu.

Volitev tako viharnih, kakor letos, pri nas dosihmal še nismo imeli nikdar. Drugekrati bila je na bojišču navadno le ena stranka in lahka ji je bila zmaga. Letos pa ste prišli povsod obe stranki na volišče, obe dovolj močni in dobro pripravljeni. Celo v trgu se je konservativna stranka letos prvokrat pokazala in lahko je s svojim uspehom zadovoljna, kajti lepo število glasov priča, da je tudi tukaj več glav in več misli. V Kreenbahu so Slovenci propadli, pa le zato, ker že prileten mož od naše stranke ni dobro slišal, koga volijo drugi, ter je potem drugače volil in tako nevedoma nasprotnikom k zmagi pripomogel. V Rotenbergu je bivši nemški glažar slavno propadel. Čast pa vendar ni za naše domače ljudi, da dajo svoje glase rajši

tujcu, ki je še le nekaj let pri nas, pa se vendar že prav predrzno povsod med prve sili in uriva, kakor pa poštenim domačim. D. je sicer pošten mož, pa veter od sv. Lovrenca preveč brije va-nj. Vsa čast pa gre vrlim in zavednim narodnjakom v Kumenu. Le-ti so vkljub mogočnemu šribarjevemu uplivu staro Seidlnovo gardo tako strahovito potolkli in zdrobili, da si nikdar več ne opomore. Posebno hud je bil boj tudi v bližnjem Činžatu. Tam imajo naši nasprotniki še dosti pristašev in slišalo se je celo, da je Činžat trdnjava, katere nihče ne bo premagal. Pa naši se zbero ter skupno posegnejo v boj in glej čuda, nasprotniki se morajo umakniti. Tega „špota“ ne moremo prenesti, pravijo zdaj in hitro poiščejo nekatere uzroke, radi katerih se je volitev ovrгла. Ali Slovenci se ne prestrašijo, prvi vspah dal jim je še več poguma, zato pridejo še enkrat v večjem številu, ter zmagajo tudi drugokrat. Nasprotniki so pobiti in potolčeni, nemčurstva stari stebri leže na tleh, trdnjava Činžat pa je v prahu in pepelu — za nemškutarstvo.

Najlepše se je v tem boju obnašal nek mož, ki je pa čisto smuknil v liberalne hlače. Ni mu še bilo zadosti, da je prvič nesel domu koš sramote, šel je še drugokrat po njo ter si je je naložil cele krpice. Lahko jo bode doma za pečjo sušil, ali pa bo na njej ležal on in njegova družina. Mi pa mu želimo prav slaček počitek!

Na kaki način in s kakimi lažmi so naši nasprotniki volilce slepili, o tem rajši ne govorimo, saj ima laž kratke noge in stranka, ki si hoče z lažjo pomagati, je sama sebe obsodila in nima obstanka. Vi slovenski kmetje pa veste sedaj, kaj se da doseči, kadar ste edini in složni: Ravnajte zmirom tako in vselej bode vaša beseda obveljala.

V celem okolici smo tedaj Slovenci pridobili 5 glasov, kar je jako veliko, če pomislimo, da so se še pred nekaterimi leti naši nasprotniki široko-ustili, da je ta kraj za Slovence izgubljen. Izvolili pa smo povsod tako vrle može, da smemo na nje prav ponosni biti. Vsi naši volilni može so zavedni slovenski korenjaki, so možje, ki radi svoje poštenosti uživajo povsod splošno spoštovanje, so možje, ki se štejejo med najpremožnejše in najveljavnejše v celem okolici. In kako so ti može tihi, blagi in mirni, kak razloček je med njimi in pa med našimi posili-nemškimi kričarji! Ti so kakor besni, po vsem zdivjani, nekateri letajo okrog, kakor da bi bili ob pamet, se grozijo, žugajo, obrekujejo, zabavljajo; naše volilne može pa imenujejo vse, le tega ne, kar so: poštenjaki; povsod delajo prepir, nemir in razdražbo. To so ljudje, ki mislijo, da le edini kaj vedo in znajo, vsi drugi pa so sami tepci. Ako je sad nemške kulture tak, potem imajo Slovenci pač prav, da tem ljudem povsod dobro posvetijo, kjerkoli je mogoče. Pojdite se solit s tacim — nemškim maslom!!

Smešnica 23. Nek grof si je napravil v svoji graščini hišni telegraf. Kmet iz bližnje okolice pride kmalu na to v grad ter sliši o tej čudni na-

pravi. Ko pride domu, pravi svojim sosedom: „V našem gradu se je nekaj čudnega zgodilo, samo ne vem prav, ali je postal grof tele ali le tele grof!“

Razne stvari.

(Njih ekscelencija) mil. knez in škof delili bodo zakrament sv. birme v Ptujski dekaniji od 6. do 15. junija in sicer: 6. junija pri Vurbergu, 7. pri sv. Vrbanu, 8. pri sv. Andražu, 9. pri sv. Lovrencu, 10. pri sv. Marjeti, 11. pri sv. Marku, 13. v slov. fari v Ptuj, 14. v mestni fari, 15. jun. na Hajdinju.

(Za mesta Maribor, Ptuj), Ormož, Slov. Gradec, Slov. Bistrica, in za trge Središče, Ljutomer, sv. Lenart, Marenberg, Vuzenica in Muta priporočamo narodnim volilem, da volijo v petek 5. t. m. g. dr. Franca Radaja, dež. poslanca, c. kr. notarja v Mariboru. Od vseh narodnjakov se pričakuje, da pridejo vsi k volitvi in volijo enoglasno; posebno pa se še to pričakuje od vrlih Središčanov, ki so dozdej vedno vsi, kakor eden mož stali na narodnej strani.

Odbor.

(Odbor „Slov. pevskega društva“) v Ptuj prosí, da bi vsakdo, ki je pristopil društvu, takoj vplačal vpisnino in društvenino. Zlasti se gg. poverjeniki opozarjajo, naj sami sebe ne pozabijo vpisati in šteti med društvenike. Točno naj stori vsak svojo dolžnost, da bode mogel tudi odbor vestno spolnjevati svojo nalogo.

(Ko je pretečeno leto) v občini Osek izvoljen bil konservativni volilni mož, je nekdo rekel: „Krave so ga volile“. Ali so letos njega tudi krave volile?

(„Slovenski narod“) piše: „Brošura proti Vošnjaku tako podlo hujska, da človek, ki je dobre družbe vaje, komaj verjame, da advokata ni sram, take pisarije podpisati. Stanovska čast, olikanemu človeku prikladno obnašanje proti političnim nasprotnikom, noblesa, — teh lastnosti dr. Glantschnigg nima. On nam ni zadoščenja zmožen. Dr. Glantschnigg pridružil se je pouličnim dečakom in ravnali bomo z njim, kakor z njegovimi vrstniki v obnašanju.“

(Lepe podobe slov. blagovestnikov) sv. Cirila in Metoda dobijo se pri J. Leon-u v Mariboru od 25—50 kr.

(Nek nemškutarski bedak) hotel je reči, da so v Hočah sami liberalni volilni može izvoljeni. Rekel je: „Ganz Kötsch ist überall“.

(Slovenski volilni odbor) v Celji postavil je kandidatoma za državni zbor iz skupine mest in trgov Celjskega okraja g. J. Jermana, ces. svetovalec, dežel. poslanca itd. Objavil je nemško in slovensko tiskani program, s katerim se mi popolnoma strinjamo. Njegovo geslo je: Avstrija čez vse! —

(Posojilnica v Mariboru) imela je meseca maja t. l. dohodkov fl. 29.656.98 in izdatkov fl. 28.206.10, tedaj skupnega prometa fl. 57.863.08.

(Umrli) je č. g. Andrej Lenarčič, župnik v Pilštanju.

(Pri sv. Vrbanu) blizu Ptuja se bodo o priliki sv. birme zvonovi blagoslovili.

(Spremembe v Lav. škofiji.) Prestavljeni so čč. gg. kaplani: Franc Murkovič v št. Ilj v slov. gor., Franc Klepač v Kozje, Pavl Rat v Stari-trg in Franc Osterc k sv. Tomažu pri yel. ned.

(Pri sv. Marjeti) na Pesnici umrla je blaga mati Marija Baumgartner, izvrstna gospodinja, po-božna duša.

Loterijne številke:

V Gradcu 30. maja 1885: 70, 14, 16, 3, 23
Na Dunaji „ „ 20, 10, 53, 18, 59

Prihodnje srečkanje 13. junija 1885.

Naznanilo.

Na deželni vino- in sadjerejski šoli pri Mari-boru, bode v času 22.—27. junija t. l. drugi letošnji poduk za viničarje o ravnanju s sadnim drevjem in trsom, o zadnjem posebno z ozirom na zelenje.

Tega poduka morejo se vdeležiti, in sicer 30 samo taki, ki obdelujejo gorice in so vsaj 16 let že stari ter imajo za to posebno znanje.

V prvi vrsti vzprejmó se tisti posestniki, ki si skrbé za svojo hrano sami, poleg njih pa do-bodo taki viničarji, ki si ne zmorejo hrane ob svojem, iz deželnega premoženja štipendije v znesku 1 gld. na dan.

Prošniki za vsprejetje k podukom, oziroma za deželno štipendijo, morejo se gotovo v pon-deljek 22. dne junija meseca pri ravnatelj-stvu deželne vino- in sadjerejske šole pri Mari-boru oglasiti.

V Gradcu dne 25. maja meseca 1885.

Deželni odbor štajerski.

Oznanilo.

Od c. kr. okrajne sodnije v Mariboru l. br. daje se na znanja; da se je dovolila prostovoljna sodnijska dražba malih terjatev za 6125 gl. 12 $\frac{1}{2}$ kr. zapuščina g. Franca Rapoca in se je v izvr-šenje le-te dražbe edin den

24. junija meseca 1885

dopoludne od 11—12. ure (v uradniški izbi št. 9, I. nadstropje) določil s tem, da se bodo terjatve tudi pod zgornjo ceno, vendar pa se ne prevzeme nobeno poroštvo, naj že bo gledé resničnosti ali katere koli okoliščine — vdale za gotov denar.

Spisek terjatev se more vgledati v c. kr. okr. sodniji.

C. kr. okrajna sodnija v Mariboru l. br.
dne 4. maja meseca 1885.

C. kr. okr. sodnik:
Gertscher.

1—3

Prostovoljna dražba

posebno važna za g. trgovce!

Zavoljo izpraznjenja prodajalnega prostora in popolne izprodaje moje trgovine, bo v mojem pro-dajalnem prostoru v Rüpšlнови hiši, ogel graške in poštne ulice št. 39, dne 6., 10., 13. in 17. julija t. l., vsakokrat od 9. do 12. ure dopoludne in od 2. do 6. ure popoldne, vsečiherna zaloga vsakovrstnega blaga, po potu očitne, prostovoljne licitacije izprodana.

Toraj vabim naj uludnejše P. T. občinstvo k tej ugodni priliki vredne kupčije v poletnem, kakor v zimskem blagu se mnogobrojno udeležiti.

S spoštovanjem

J. Pušenjak v Celji

„pri tkavcu“.

1-3

Prednaznanilo.

P. n. občinstvu usojam si naznaniti, da sem c. kr. namestništvu v Gradcu objavil se za civil-nega geometra (inženirja) v Mariborskem okraju ter bom 1. dne junija t. l. začel poslovati. Jaz vzprejemljem vsa dela iz te stroke, kakor merjenje posestev, njih deljenje ali tudi premerjevanja ter razmejevalna dela v rudninskih zadeyah.

Mogoče ponudbe vzprejemljem vsak den v Mariboru, Schillerstrasse št. 6. v drugem nad-stropju.

V Mariboru 12. dne maja meseca 1885.

Eduard Wernberger,

sedaj pristav pri c. kr. katestr. merjevalni 4. komi-siji, bivši rudninski uradnik.

Učenca sprejme

krojač v Mariboru. Kje? pové se pri Jan. Leon-u, šolska ulica 2.

Podpisani naznanim vsem sorodnikom in prijateljem, da je moja žena gospá

Ana Žehelj, roj. Višek

dne 29. t. m. o poludne prevedena s sv. za-kramenti za umirajoče v 50. letu svoje sta-rosti v Bogu zaspala.

Priporočam jo blagemu spominu.

Gornjigrad, dne 29. maja 1885.

Jurij Žehelj,

c. kr. poštar in tgovec.